

Biez-Sart

2008 IN BIEZ-SART

Biez, 24 maart 2009.

Vorige week plantte ik de ajuin in de moestuin en dacht: Tiens, is het niet tijd voor het tekstje in het jaarverslag? Enige navraag bevestigde mijn natuurkalender.

Na drie jaar weg te zijn uit de stad begint die natuurkalender stilaan in ons te leven. Het boek van Velt wordt nog uit de kast gehaald om iets op te zoeken, maar er begint stilaan een soort routine te komen in 'ajuiten planten', frambozen opbinden, groenten zaaien, bessenstruiken snoeien, appelbomen snoeien,... Dat is voor deze complete tuinbeginning van drie jaar geleden al heel wat. Toen ik vanmorgen op de radio weer hoorde van de files die al van Waver richting Brussel reden, in harmonicavorm nog wel, dan voelde ik me weer gezegend.

2008 was, als ik het zo mag stellen, ten dele een beetje op routine, bollend op het vertrouwde spoor. Er waren de groepjes op voorbereiding voor hun tocht, die we gewoonlijk ontvangen met het flesje appelsap van eigen boomgaard en uitnodigen op een drankske, enkele groepen van de psychiatrie kwamen regelmatig voor de omwegactiviteiten, maar niet zo veel... enkele groepen uit bijzondere jeugdzorg verbleven hier op kamp, ook niet zo veel... Oikoten werd een deel van Alba dit jaar en daar ging de nodige aandacht naar.

Er werd nog niet zo veel werk van gemaakt om het potentieel dat Les Joocques biedt, aan te boren, uit te bouwen, en errond te communiceren... Evenmin staken wij dit jaar veel energie in het uitbouwen van een vrijwilligerswerking...

En toch werd er flink geïnvesteerd in Les Joocques en waren er ook enkele markante gebeurtenissen.

Om te beginnen in de late winter hebben wij met de hulp van een stevige, dappere meid die hier op CrisisOntheming was, een nieuwe omheining gezet rond de kampeerweide, voor de schapen. Dat spaarde ons de voorbije zomer ongeveer 4 uur per week gras afrijden... In 'geen weer', lees: 'zware storm', sloegen twee dappere dames, vergezeld van ons Finn in de buggy die steeds dreigde om te waaien...de palen in de grond. Weet u hoeveel slagen wij meer deden per paal dan Geert? De draad werd gespannen door Geert en dappere V. die er na een tijdje de nagels niet neffe kloptel!

Biez-Sart

In de lente werden wij verwend met een nieuw verwarmingssysteem en bijhorende kachel. Heel het huis is nu 'gechauffageerd'... Als wij nu stoken op hout, geniet het hele huis mee van de economische en ecologische warmte...en wij genieten van de warmte én van het schoon zicht van een kachel met een glazen deur. Als we niet op hout stoken wordt er verwarmd met duur gas. Vandaar de keuze om wel wat energie te steken in ons houtbeheer, ook het voorbije jaar... En ... dat we streng zijn op het verstoken van duur hout op een kampvuurtje. Misschien tot ergernis van sommige stokers die liever een schoon gekleefd blokske op het kampvuur leggen in plaats van drie meter verder het sprokkelhout van de stapel te pakken.

In de zomer kwam er een yurt uit Mongolië met een echt wel "oikotens" verhaal... of is het nu een Albanees verhaal? (nu Oikoten verandert in Alba) In elk geval een Mongools verhaal... over het geloven in de kracht van mensen om op eigen benen met de nodige steun een weg te banen in het leven.

"De vriendin van de vader van een vriend van ons, reisde in Mongolië. Ze ontmoette een plaatselijke gids die wel ideeën had om een zaak te starten, maar geen beginkapitaal. Ze geloofde in het potentieel van de man, leende hem het geld in goed vertrouwen en drie jaar later kwam er met de post een yurt en het bericht dat de man met zijn vrouw in Parijs moest zijn en hen graag wilde ontmoeten in Brussel... Hij had een goede bus gekocht en rijdt er toeristen mee rond. Met de winsten daarvan had hij mee een nieuwe zaak voor zijn vrouw opgezet en beide draaiden goed. Hij kwam terugbetalen en de Yurt was een bedankcadeau. Omdat zo'n yurt zich moeilijk laat opzetten op een terras in Berchem, kwam ze naar hier."

Met een stel vrienden hebben we er een ongelofelijk leuk yurt-weekend van gemaakt, en mede dankzij de handleiding van de yurt van Herman en Christel die nu op Raulet wonen hebben we ze opgezet gekregen. Sindsdien kunnen groepen hier ook slapen in een Mongoolse yurt. We kunnen u verklappen dat het heel knus is om erin te slapen, ze is vanbinnen met goudgele zijde bekleed. Bovendien is ze vrij eenvoudig te verwarmen indien nodig, dankzij het authentieke bijhorende kacheltje. De jongens van Mol sliepen er onder andere in en die vonden het ook een heel fijne ervaring! Voor de komende lente zijn er al verschillende reservaties binnen. Als het een succes wordt, zouden we er graag een houten vloer onder willen timmeren.

Biez-Sart

In de herfst kwam er ook den TOM bij. Een pracht van een woonwagen die werd uitgeleend door de Gamba's, om jongeren, onder andere te laten 'chillen' hier in Biez. U ziet, Oikoten (toen nog) en wij hier in Biez, gaan ook mee met onze tijd. Er kan hier nu ook gechilld worden en we kunnen u meedelen dat de eerste "chillster" heel enthousiast was over TOM en hoe hij zo mooi ingericht was, ze vond alleen dat hij te ver van onze kachel stond.

Eveneens in de herfst, ja de herfst was hier druk, kwam er een groep jong enthousiasme uit het Mechelse onze zolder onder handen nemen. Na enige beknopte voorbereiding in de zomer werd hier een lading gyproc en bijkomende isolatie geleverd en gingen de enthousiastelingen onder de deskundige leiding van toffe leraars aan de slag met als enige aanmoediging de keukenbereidingen van ondergetekende. Het resultaat? De zolder is gegyproct... en door de beknopte voorbereiding en de ietsepietsie verkeerde timing van de elektriciteitsploeg is Geert nu nog op zoek naar enkele kabels van de elektriciteit die dan zeer snel (tijdens ook nog het personeelsfeest) getrokken zijn ... en er was ook nog een klein probleem met een waterleiding waar een vijs in gedraaid was, en de isolatie rond de waterleiding was achteraf gezien niet zo goed gedaan.

Biez-Sart

Maar al bij al, zijn wij **heel blij dat dit stuk huzarenwerk** door het deeltijds onderwijs van Mechelen gebeurd is. En de zolder is er alleen maar knapper op geworden. Nen dikke merci!

De winter was lang en streng dit jaar. Bovenvermelde waterleiding bevroor dan toch bij -18°C , toegegeven extreem lage temperaturen... Het was een streep door de rekening van Geert die ging werken aan de elektriciteit op zolder. Plots lag er hier een dik pak sneeuw. Yahoo! Dolle pret, met de slee door de velden naar school met de kinderen, samen met de burens. En ook met de slee van de berg gaan glijden, en met de band, en de buurvrouw opvangen die haar huis niet warm kreeg, en toen hadden wij geen warm water... en de andere buurvrouw kon niet buitenkomen, dus sneeuwpret en sneeuwruimen, en de auto stond daar ergens beneden in de straat te wachten tot het dooide... Het was de eerste keer dat we dit meemaakten hier, dat de strooiers te laat waren en wij ingesneeuwd. Het was wel charmant, het gaf me een idee hoe een skivakantie zou zijn. Leuk! Denk ik, als er niks moet.

En tegen het einde van de winter was iedereen het hier beu, de kou, het binnenzitten, het hout binnenhalen, de deuren toe doen... Al mijn burens hadden last van de lange winter dit jaar, inclusief mezelf en de kinderen. Hoewel het in de winter hier ook wel knus was om met z'n allen te zitten knutselen, schilderen, prullen, boetseren... Onze kinderen zijn er helemaal dol op... wat ons op het idee bracht dat een atelier voor iedereen hier, groepen, individuen en ons, wel tof zou zijn!

Onlangs hebben we met Alba gesprekken gevoerd om na te denken over de toekomst van Les Joocques. Zeker is er nog niks, maar de ideeën die nu op tafel liggen zorgen nu al voor nieuwe en verfrissende inspiratie. Er is nu in elk geval een denkpiste voor op langere termijn aan het groeien.

Leve de lente dus, met weer nieuwe energie en ideeën voor dit nieuwe jaar en ajuinen om te planten.

Een prettig 2009! We hopen u hier eens te zien.

Veerle en Geert